

บทที่ 8

การล้มเลิกนโยบาย

1. วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ในบทนี้ ต้องการให้ผู้ศึกษาได้ทราบถึงกระบวนการสุดท้ายคือ ล้มเลิกนโยบาย ถึงแม้ว่าจะมีความยากลำบากในการล้มเลิกนโยบายหรือโครงการของรัฐ ผู้ศึกษาควรเรียนรู้ถึงอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการบูรณาการนี้ ซึ่งทำให้การล้มเลิกเป็นไปได้ยากและควรเข้าใจปัญหาต่างๆ ในกระบวนการการทำงานนโยบายนี้

2. ความหมายของการล้มเลิกนโยบาย

เมื่อมีการล้มเลิกนโยบายหมายถึง การล้มเลิกแผน แผนการ โครงการ หน้าที่ และองค์การที่เกี่ยวข้อง การล้มเลิกนโยบายอาจจะทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้นหรือทั้งหมด

นักวิเคราะห์ไม่สามารถถึงการล้มเลิกนโยบาย เพราะเป็นแนวความคิดในทางลบ มีความยากลำบากในการบูรณาการนี้ แต่ก็มีผู้ต่อต้านคัดค้าน ยังเป็นแนวความคิดในการล้มเลิกองค์การ ยังจะมีความยากลำบากมากขึ้น

มีเหตุผลหลายประการที่นำไปสู่การล้มเลิกนโยบาย ประการแรกคือ ความช้าช้อน ล้าสมัยและไม่สามารถดำเนินงานตามเป้าหมาย ประการที่สองคือ ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่เป็นปัญหาต่อไปหรือเมื่อแผนงานสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนด

3. ตัวอย่างการล้มเลิกโครงการ

ตัวอย่างการล้มเลิกโครงการที่จะนำมาอ้างอิงคือ โครงการโซคาแซช ซึ่งเป็นโครงการลงทุนในแบบร่วมทุนของอาเซียนที่จะลงทุนก่อสร้างโรงงานชีนในประเทศไทย คาดว่าจะใช้เวลา 2 ปี คาดว่าจะลงทุนประมาณ 7,209 ล้านบาท สำหรับโรงงานและอีก 1,350 ล้านบาท เพื่อทำเหมืองหินแก้วป้อนให้กับโรงงาน

โครงการนี้เริ่มในสมัยรัฐบาลเกรียงศักดิ์ 1 โดยมีบริษัทชาวแคนาดาเป็นที่ปรึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2520 ผลของการศึกษาสรุปว่าเป็นโครงการที่ควรลงทุนมาก เพราะได้กำไรสูงถึง

ร้อยละ 23-24 ของเงินลงทุนและโครงการนี้สามารถส่งโขด้าแօชที่ผลิตได้ไปจำหน่ายในตลาดญี่ปุ่นและประเทศไทยในกลุ่มอาเซียนได้ถึงปีละ 400,000 ตัน

รัฐบาลเกรียงศักดิ์ 1 จึงเสนอโครงการนี้เข้าที่ประชุมคณะกรรมการเศรษฐกิจอาเซียน ที่ประชุม ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เพื่อรับรองว่าโครงการโขด้าแօชนี้เป็นโครงการอาเซียนของประเทศไทย ประเทศไทยจะเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ถึงร้อยละ 60 ของเงินลงทุนทั้งสิ้น และมีประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย พลิปปินส์ แต่ละประเทศถือหุ้นร้อยละ 13 และสิงคโปร์ร้อยละ 1 ของเงินลงทุนทั้งสิ้น

การประชุมคณะกรรมการเศรษฐกิจอาเซียนได้ลงมติยอมรับโครงการโขด้าแօช เป็นโครงการอาเซียน แต่โครงการนี้ประสบปัญหามาตลอดและคณะกรรมการเศรษฐกิจอาเซียนได้ตัดสินใจล้มโครงการนี้เมื่อปลายเดือนมีนาคม พ.ศ. 2528 ปัญหาในระยะเริ่มแรกคือ การโจมตีโครงการโดยกลุ่มอนุรักษ์ในประเทศไทยเพราะโรงงานโขด้าแօจะทำให้ทะเลในอ่าวไทยเน่าเสีย แต่รัฐบาลยังสนับสนุนโครงการนี้

ปัญหาที่สำคัญต่อมาคือ คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสมัยรัฐบาลเบรม 3 ไม่สนับสนุนโครงการนี้เหตุผลคือ ไม่มีเงินลงทุนในส่วนของรัฐบาลและไม่แนใจในผลตอบแทนของโครงการในคณะกรรมการเศรษฐกิจสมัยเบรม 4 มีผู้คัดค้านโครงการนี้มากขึ้น และมีการศึกษาโครงการนี้อีกรังหนึ่ง สรุปผลการศึกษา การลงทุนได้ผลตอบแทนเพียงร้อยละ 9-10 เท่านั้น จึงไม่คุ้มกับการลงทุน คณะกรรมการเศรษฐกิจมีมติให้ล้มโครงการนี้

การล้มเลิกโครงการต้องใช้เวลานานและต้องมีผู้นำคัดค้านโครงการอย่างจริงจัง ตลอดจนมีการศึกษาอย่างละเอียดอีกรังหนึ่งเพื่อหาเหตุผลยุติในโครงการดังกล่าว โรงงานโขด้าแօชเป็นตัวอย่างที่ชี้ให้เห็นความยากลำบากในการยุติโครงการอย่างดี

4. อุปสรรคในการเลิกล้มนโยบาย

อุปสรรคที่สำคัญประการแรกได้แก่ อุปสรรคด้านจิตใจ ผู้ที่เกี่ยวข้องในนโยบายจะมีความรู้สึกไม่พอใจและต่อต้านความคิดเลิกล้ม หรือเปลี่ยนแปลงนโยบาย การเลิกล้มนโยบายจะสร้างความไม่มั่นคงภายในองค์การ

ประการที่สอง คือ อุปสรรคในด้านสถาบันเพราระสถานันหรือองค์การเมื่อตั้งขึ้นมา ยอมมีภาระรับรับ minden อาจและหลักความมั่นคงที่จะด้านแนวความคิดที่เลิกล้มนโยบาย

ประการที่สาม คือ กญหมายซึ่งมีอยู่แล้วเพื่อรับรององค์การหรือโครงการเป็นอุปสรรคต่อการล้มเลิกนโยบายหรือองค์การอย่างยิ่ง ยกตัวอย่างเช่น รัฐวิสาหกิจของไทย

5. รัฐวิสาหกิจของไทย

รัฐวิสาหกิจหลายแห่งตกอยู่ในภาวะขาดทุน ในปี พ.ศ.2527 มีรัฐวิสาหกิจ 12 แห่ง คือ การประปาส่วนภูมิ การรถไฟแห่งประเทศไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ องค์การสวนสัตว์ องค์การส่งเสริมการกีฬาแห่งประเทศไทย องค์การอุดสาหกรรมห้องเย็น องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพฯ โรงงานน้ำดื่ม บริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทยจำกัด บริษัทกระสอบอีสานจำกัด และบริษัทสหโรงเรียนไทยและการท่องเที่ยวจำกัด ที่ขาดทุนรวมยอดหักสิน 1721.69 ล้านบาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรถไฟประปาส่วนภูมิ และ ร.ส.พ. มียอดขาดทุนรวมกันประมาณ 1,500 ล้านบาท

อย่างไรก็ตามรัฐบาลไม่สามารถเลิกล้มองค์การรัฐวิสาหกิจที่ขาดทุนเหล่านี้สาเหตุที่สำคัญ คือ รัฐวิสาหกิจประเภทนี้ตั้งขึ้นตามกฎหมาย ดังนั้นถ้ารัฐวิสาหกิจดำเนินการขาดทุนรัฐต้องรับผิดชอบโดยการอุดหนุนทุนเพื่อให้รัฐวิสาหกิจนั้นๆ อยู่ต่อไป ส่วนใหญ่จะเป็นรัฐวิสาหกิจสาธารณะปโภค อีกประการหนึ่งตั้งขึ้นโดยจดทะเบียนหุ้นส่วนเป็นบริษัทจำกัด รัฐไม่สามารถปล่อยให้ล้มละลายได้ เพราะรัฐเป็นผู้ค้ำประกันการกู้ยืมเงินลงทุนของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ เมื่อรัฐวิสาหกิจได้อยู่ในสภาพขาดทุน รัฐจำเป็นต้องให้ทุนชดใช้การขาดทุน จึงเป็นการยากลำบากที่รัฐจะยุบเลิกองค์การรัฐวิสาหกิจเหล่านั้น ความเป็นไปได้ในการแก้ปัญหาขาดทุนคือ แปรรูปรัฐวิสาหกิจสู่ภาคเอกชน (PRIVATIZATION) ซึ่งรัฐได้ทำมาแล้วถึง 38 แห่งด้วยกันตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับแรกถึงฉบับที่ 4

รัฐวิสาหกิจเป็นตัวอย่างที่ชี้ให้เห็นว่ากฏหมายที่รับรองรัฐวิสาหกิจเป็นอุปสรรคสำคัญในการยุบเลิกรัฐวิสาหกิจแม้ว่าจะขาดทุนอย่างมหาศาล การล้มเลิกรัฐวิสาหกิจจึงต้องแก้ไขที่กฏหมายเป็นสำคัญแม้ว่าคณะกรรมการรัฐมนตรีให้ล้มเลิกรัฐวิสาหกิจที่เห็นสมควรเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2527 แต่ในทางปฏิบัติจะล้มเลิกรัฐวิสาหกิจเป็นไปได้ยาก เพราะจะมีผลกระทบทางการเมืองอย่างยิ่งเช่น การแต่งตั้งผู้นำของประชานสภากองค์การแรงงานลูกจ้างแห่งประเทศไทยและประธานสภาองค์การลูกจ้างสามพันธ์แรงงานแห่งประเทศไทย ให้มีการประท้วงหยุดงานของพนักงานรัฐวิสาหกิจถ้ามีการยุบเลิกรัฐวิสาหกิจหรือการแปรรูปรัฐวิสาหกิจสู่ภาคเอกชน เป็นต้น

นอกจากนี้อุปสรรคทางการเมืองทำให้มีการยุบเลิกหรือแปรรูปรัฐวิสาหกิจเป็นไปได้ยากเนื่องจากรัฐวิสาหกิจเป็นการตอบแทนผลประโยชน์ทางการเมือง เป็นฐานอำนาจทางการเมืองให้กับพรรคการเมือง นายทหารและกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ จำนวนหนึ่ง (ดูเพิ่มเติม

ใน วิวัฒน์ ปีที่ 1 ฉบับที่ 56 วันที่ 2-8 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2528, ฐานเศรษฐกิจ 28 มกราคม 2
กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2528)

6. สรุป

การล้มเลิกนโยบายหรือโครงการหรือแผนงาน ตลอดจนองค์การที่เกี่ยวข้องเป็นไปได้ยากเพราะเหตุผลหลายประการที่สำคัญคือ การเมือง ซึ่งเป็นเรื่องของการกระจายผลประโยชน์ อย่างไรก็ตามนโยบายใดหรือโครงการใดที่ได้ผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ควรได้รับการสนับสนุนส่งเสริมต่อไปหรือปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นเพื่อบรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ขั้นตอนสุดท้ายนี้ย่อมมีผลต่อเนื่องจากการวางแผนนโยบายขั้นแรกๆ นับตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติและการประเมินผลซึ่งกระบวนการของกระบวนการทางนโยบาย

7. คำถament

1. จงอธิบายความหมายและความสำคัญของกระบวนการเลิกล้มนโยบาย
2. จงอธิบายปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของการเลิกล้มนโยบาย